

A vibrant, cartoon-style illustration of a savanna scene. In the foreground, a warthog with large tusks and a zebra with black and white stripes stand on golden grass. In the background, an elephant's head and trunk are visible, and a toucan with a large orange beak and crest is perched on a branch. The sky is a clear, bright blue.

Yaban Domuzunun Suluboyaları

Ebru Mina TOMURCUK

Yaban Domuzunun Suluboyaları

Ebru Mina TOMURCUK

Savan, kocaman mavi bir gökyüzünün altında upuzun ve altın rengiydi. Rüzgâr estikçe toz küçük bulutlar halinde havalanıyordu. Bir yaban domuzu, uzun kuru otların arasındaki patıkada tıpış tıpış yürüyordu. Kıllı, gri-kahverengi bir derisi, sırtı boyunca sert bir yelesi ve kokladığında kıpırdayan iki kıvrık dişi vardı. Küçük kehribar rengi gözleri hep ilginç bir şeyler arardı.

Yaban domuzunun yassı burnu, sıcak toprak ve kuru ot kokusuyla seğirdi. Yürürken kısa, püsküllü kuyruğu sağa sola sallanıyordu. En çok sabahları severdi; o zaman akasya ağaçları yere uzun gölgeler düşürürdü. Devrilmiş bir dalın yanını kokladı ve durdu. Tozun içinde, yaprakların yarı gizlediği kare ve parlak bir şey duruyordu.

Kilitli küçük ahşap bir kutuydu, kilit açılınca tık diye ses çıkardı. İçinde küçük renk pastilleri vardı: kırmızı, sarı, mavi, yeşil ve daha fazlası. Yanlarında yumuşak kıllı bir fırça duruyordu. Yaban domuzu böyle bir şeyi hiç görmemişti. Burnuyla kırmızı pastile dokundu ve burnunda parlak bir leke belirdi.

Kutuyu bir su birikintisinin yanındaki düz bir kayanın üstüne taşıdı. Fırçayı suya batırıp kırmızı pastile değdirdi, sonra düz bir yaprağın üzerinde sürükledi. Kırmızı bir çizgi belirdi! Sonra sarıyı denedi, ardından maviyi. Renkler çamurlu bir birikintide birbirine karıştı. İlk resmi kahverengi lekeler yığınınına benziyordu.

Yaban domuzu resim yapmayı sürdürdü. Su birikintisini, kayayı ve yukarıdaki gökyüzünü çizdi. Gökyüzü fazla turuncu çıktı. Akasya ağacı bulanık yeşil bir lekeye benzedi. İçini çekti ve dağınık yaprağına baktı. 'Belki de bu işte pek iyi değilim,' diye mırıldandı. Ama durmadı. Renklerde onu içten ısıtan bir şey vardı.

Yukarıda bir boynuzgaga süzölüp bir dala kondu. Parlak siyah tüyleri ışıldıyor, beyaz karnı parlıyor ve uzun turuncu gagası bir gülümseme gibi kıvrılıyordu. Hızlı kara gözleri rengârenk yaprakları fark etti. 'Bunlar ne?' diye cıvıladı, yaklaşarak zıplaya zıplaya. 'Ne kadar parlaklar!' Yaban domuzu utangaçça başını eğdi.

'Bunlar sadece dađınıklık,' dedi yaban domuzu. 'Bir suluboya kutusu buldum ve savanayı çizmeye çalıştım.' Boynuzgaga başını yana eğdi ve her yaprađa dikkatle baktı. 'Dađınıklık mı? Hayır, hayır! Şuna bak. O turuncu gökyüzü bizim akşamüstümüze benziyor. Bu yeşil leke de gerçekten bir ağaca benziyor!'

Yaban domuzu yeniden baktı. Belki de renkler gerçekten biraz savanaya benziyordu. Boynuzgaga uzun kuyruğunu çırpı. 'Bunları herkese göstermeliyiz!' dedi. 'Zebra renkleri sever. Fil bilge ve iyidir. Bu suluboya resimleri görmeliler!' Yaban domuzunun kulakları geriye yattı. 'Ya gülerlerse?'

'Gölmezler,' dedi boynuzgaga. 'Onları sergilemene yardım ederim.' Diğerlerini bulmak için uçup gitti. Yaban domuzu daha hızlı resim yaptı; sarı bir güneş, mavi bir su birikintisi ve uzun yeşil otlar ekledi. Fırçası yaprakların üzerinde dans etti. Boyası burnuna ve yanağına bulaştı ama umursamadı. Çok eğleniyordu.

Boynuzgaga zebrayla döndü. Zebranın siyah beyaz çizgileri, tıpış tıpış yaklaşırken dalgalandı. Kocaman kara gözleri fal taşı gibi açıldı. 'Vay canına! Bunların hepsini sen mi yaptın?' diye sordu. 'O turuncuyu nasıl yaptın? Su birikintisi neden bu kadar mavi?' Yaban domuzunun küçük kehribar gözleri yukarı baktı. 'Sadece renkleri karıştırdım,' dedi yumuşak bir sesle.

Haber savanaya yayıldı. Zebra gruptan gruba dörtlâle koşup resimlerden bahsetti. 'Gelin görün! Yaban domuzu renklerle resimler yapmış!' Kısa sürede bir hayvan kalabalığı toplandı. En son fil geldi; kocaman kulakları yavaşça çırpılıyordu. Uzun hortumu usulca sallanıyor, kayanın üzerine yayılmış rengârenk yaprakları görünce iyicil kara gözleri gülümsemeye kısıldı.

Fil hortumunu kaldırıp usulca borusunu çaldı. 'Düzgün bir sergi yapalım,' dedi. 'Resimleri termit tepesine yaslayalım ki herkes görebilsin.' Zebra onları sıraya dizmeye yardım etti. Boynuzgaga en tepeye tünedi ve siyah beyaz tüylerini kabarttı. Yaban domuzu resimlerinin yanında durdu; püsküllü kuyruğu hafifçe titriyordu.

Hayvanlar tek tek suluboyalara baktı. Turuncu akşam gökyüzü, mavi su birikintisi ve yeşil akasya ağacı vardı. 'Benim favorim bu,' dedi küçük bir ses. 'Eve benziyor.' Fil başını salladı. 'Sanat, her gün gördüğümüz şeyleri bize yeni bir biçimde gösterir.' Yaban domuzu gözlerini kırptırdı. Bunu hiç böyle düşünmemiştir.

Sonra fil hortumunu yükseğe kaldırdı ve derin, mutlu bir gürlleme salıverdi. 'Yaşasın yaban domuzu!' diye seslendi. Zebra alkışladı. Boynuzgaga kanatlarını çırpı. Savananın her yanında hayvanlar yeri tepeledi, kanat çırpı ve boru çaldı. Yaban domuzunun utangaç yüzü kocaman bir gülümsemeyle açıldı. Burnunda hâlâ boya lekesi vardı ve onu gururla taşıyordu.

Boynuzgaga yanına kondu. 'Gördün mü?' dedi. 'Baştan beri bir yeteneğin varmış.' Yaban domuzu dağınık, rengârenk yapraklarına, sonra yeni arkadaşlarına baktı. 'Bilmiyordum,' dedi. 'Birden ortaya çıktı, bir sürpriz gibi.' Zebra güldü. 'En güzel sürprizler, tozun içinde buldukların!'

O akşam güneş gökyüzünü turuncuya ve pembeye boyadı. Yaban domuzu, önünde yeni bir yaprakla boynuzgaganın yanında düz kayanın üstüne oturdu. Fırçasını batırdı ve yeniden başladı. Savana ona önemli bir şey öğretmişti: Yetenek, hiç beklemediğin bir anda ortaya çıkabilir. Bazen sadece bir suluboya kutusu ve sana inanan bir dost gerekir.